

A Győri Ítéltábla a dr. Csonka Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Kovács Gergely ügyvéd által képviselt **alperes neve alperes** ellen személyiségi jogok megsértésének megállapítása, kártérítés, valamint sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2019. december 3. napján kelt 5.P.20.391/2019/12/I. számú ítélete ellen a felperes által 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

r é s z - é s k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú rész- és közbenső ítélet indokolását részben megváltoztatja. Mellőzi az indokolásból azt, hogy

„A törvényszék a felek egyező nyilatkozatai, valamint az alperes által becsatolt szolgáltatási szerződés tartalma alapján akként foglalt állást, hogy az alperes a burkolt és zöldfelületek jó műszaki állapotának folyamatos fenntartása kötelezettségét előíró, az Étv.54.§ (1) bekezdésében rögzítetteknek eleget tett, e körben terhére mulasztás nem állapítható meg. A felperes is azt állította, hogy a füves terület gyönyörűen le volt vágva, illetve a növényzet miatt nem volt látható az egyensúlyvesztést okozó mélyedés.

A lépcsősor beton anyaga, valamint a füves terület találkozása közötti folytonossági hiány keletkezése lehetséges időpontjának a bíróság azért nem tulajdonított jelentőséget, mert e vonatkozásban elfogadta azt az alperesi védekezést, mely szerint felróhatóság azért nem terheli, mert a mélyedés a felperes által is alátámasztottan nem volt látható a baleset pillanatában sem, ebből következően a karbantartás keretében korábbi intézkedés részéről nem volt elvárható."

Az elsőfokú ítélet indokolását azzal egészíti ki, hogy

„A lépcső előtti zöldterület nem feleltethető meg az Étv. épület illetve építmény fogalmának, ezért az alperesi felelősség a zöldterületen kialakul mélyedéssel kapcsolatban a Ptk. 6:518. § és 6:519. § alapján vizsgálendő. Az alperes érdemi ellenkérelmében az Étv. 54. §-ára és a Ptk. 6:519. §-ára alapítottan állította, hogy az általános felróhatósági mérce szerint kárfelelősség kárfelelősség alól mentesül. Ennek alátámasztásaként csatolta a **Település 1i** Közzszolgáltató Nonprofit Kft-vel kötött Szolgáltatási szerződést a városüzemeltetési feladatok ellátására. A szerződés I. számú zöldterület fenntartási feladatok címét viselő fejezetében a Nonprofit Kft. feladatává teszi, **Település 1** közigazgatási területén a szerződés jelen fejezetében meghatározott területen, gyakorisággal és módon zöldterületek fenntartási és ápolási munkálatainak elvégzését, valamint **Település 1** közigazgatási területén a 2.1. pontba tartozó feladatokon kívüli, jelen fejezet 8. számú mellékletében felsorolt opcionális, esetileg megrendelésre kerülő munkálatok elvégzését (a szolgáltatási szerződés I. számú fejezetének 2.1. és 2.2. pontja). A szerződés 1/a. mellékletének 6. pontja a Nonprofit Kft. feladataként tartalmazza a nem szilárd burkolatok - murva, kölap, díszburkolat (ha hézagait kell

kapálni), gyöngykavics, zúzottkő, salak fenntartását, az 1.b. melléklet 1. pontja a gyepfelületek fenntartása során ugyancsak a Nonprofit Kft. feladatává teszi a fűfelület és a mellette lévő burkolat találkozásánál a fűfelület szélének szabályos formában történő levágását.

Az alperes a Ptk. 6:519. § -a szerinti rá háruló bizonyítási kötelezettségnek a szerződés csatolásával és annak a körülménynek a figyelembevételével, hogy a balesetet megelőzően a fűnyírás tényét a felperes maga sem vitatta, nem tett eleget. Az adott helyzetben általában elvárható magatartás mércéje nem minden jogalany esetében egyforma: más az elvárható magatartás a szervezeti jogalanyokkal szemben, más a szakmai tevékenységet végző és más a laikus személyekkel szemben. A szervezeti jogalanyokkal - így az alperessel - szemben az adott helyzetben általában elvárható magatartás mércéje magasabb, mint a természetes személyek esetén. A szervezeti jogalanynak nem elegendő azt bizonyítania, hogy általánosságban akár maga, akár szerződéses partnere karbantartási, állagmegóvási feladatokat végzett: azt is igazolnia kell, hogy a baleset helyszínén megtett mindent annak érdekében, hogy veszélyhelyzet ne keletkezzen, illetve megszűnjön (BH1996.34.). Ebből következően a deliktuális kárfelelősség alóli mentesüléshez a perbeli esetben az önkormányzatnak nem elegendő arra hivatkoznia, hogy a zöldterület karbantartása tárgyában szerződést kötött, és a vele szerződő vállalkozás a szerződés keretei között bizonyos feladatokat (fűnyírás) elvégzett. Bizonyítania kell azt is, hogy a tőle elvárható módon a szerződés gondos teljesítését ellenőrizte, és a balesetet előidéző mélyedés a karbantartási feladatok ellátása és azok ellenőrzése ellenére sem volt észlelhető és megszüntethető a balesetet megelőzően. Miután az alperes e kötelezettségének nem tett eleget, a lépcsősor tetején a balesetet kiváltó mélyedés szabadon hagyásáért a Ptk. 6:518.§ és 6:519.§ alapján felel."

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott indokolását helybenhagyja.

A feljegyzett 8.000,- (Nyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

A rész- és közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

1. A felperes a 2019. május 10. napján előterjesztett kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a testi épséghez és az egészséghez való személyiségi jogát és kötelezze az alperest 3.000.000,- forint sérelemdíj és az után 2018. szeptember 1-től járó kamat, valamint 2018. szeptember 1. napjától háztartási kisegítő igénybevétele címén havi 50.000,- forint, gyógyszerkiadás címén havi 6.000,- forint járadék megfizetésére. Kereseti kérelmében előadta, hogy 2018. augusztus 31-én az alperes tulajdonában lévő **Név 1** vár területén rendezvényen vett részt. A vár területén a nagyobbik lépcsősor tetejénél egy kb. 30 cm-es nem látható mélyedésbe lépett, bal lába beszorult, egyensúlyát veszítve elesett és legurult a 11 lépcsőfokos lépcsőn, melynek során súlyos sérüléseket szenvedett. Kereseti kérelme jogalapjaként a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § a) pontjára, 2:53. §-ára, 6:518-520. §-aira, 6:522. §-ára, 6:527. §-ára, 5:159. § (1) és (2) bekezdésére, 5:149. § (1) és (3) bekezdésére, 6:48. § (1) és (3) bekezdésére, továbbá a 253/1997. (XII.20.) Kormányrendelet (Oték.) 54. § (1) és 68. § (1) bekezdésére hivatkozott.
2. Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint a felperesnek észlelnie kellett a lépcső megközelítése során, hogy az korláttal nem rendelkezik, így fokozott

figyelmet kellett volna tanúsítania. Hivatkozott arra, hogy a **Település 1i** Közzszolgáltatási Nonprofit Kft-vel kötött szolgáltatási szerződés szerint az 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 54. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak eleget tett. Csatolta a hivatkozott szerződést, amellyel kapcsolatban a 2019. október 22-i perfelvételi tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy „Ha betű szerint nem is olvasható ki a becsatolt szolgáltatási szerződésből a terep-karbantartási feladata a megbízott Kft-nek, akkor is volt ilyen teendője a fenntartási, ápolási munkák keretében.”

3. A felperes személyes meghallgatása során nem vitatta, hogy a baleset környékén a terep gondozott volt, a fű le volt vágva. Állítása szerint a balesetet előidéző mélyedés éppen ezért nem volt jól látható.
4. Az elsőfokú bíróság a 2019. december 3. napján kelt rész- és közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a használatában álló, a Magyar Állam tulajdonát képező **Település 1** ...1. hrsz. alatti kivett vár megnevezésű ingatlanon, a vár közelében található 11 fokból álló lépcsőépítményt a biztonságos használat érdekében nem látta el korláttal és ezzel okozati összefüggésben a felperes 2018. augusztus 31-én balesetet szenvedett, megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogait. Megállapította, hogy az alperes teljes felelősséggel tartozik a felperest ért mindazon károkért és nemvagyoni sérelmekért, amelyek 2018. augusztus 31-én a **Település 1** ...1. hrsz-ú ingatlanon található 11 fokból álló lépcsőnél történt baleset következtében merültek fel.
5. Ítéletének indokolásában az elsőfokú bíróság ismertette az alperes ellenkérelmét, mely szerint „Általánosságban jellemző, hogy a zöld területek gondos és rendszeres fenntartásától függetlenül szilárd burkolat nélküli füves területeken mélyedések, kisebb gödrök bármikor könnyen és gyorsan keletkezhetnek anélkül, hogy a terület tulajdonosa arról rövid időn belül tudomást szerezne. Azonban minimálisan elvárható figyelem és körültekintés mellett az ilyen típusú balesetek könnyen elkerülhetők. Az önkormányzat a balesettel kapcsolatban felelősségét nem ismeri el, a felperes által bejelentett kárigényt elutasítja.” [elsőfokú ítélet 3. oldal (1) bekezdés]. Az elsőfokú ítélet az alperes ellenkérelmének ismertetése keretében tartalmazta azt is, hogy „Az alperes ellenkérelmében vitatta a baleset bekövetkezésének részleteivel kapcsolatos alperesi tényállítást. Állította, hogy az alperes a **Település 1i** Közzszolgáltató Nonprofit Kft-vel 2018. április 26-án városüzemeltetési feladatok ellátására kötött szerződéssel eleget tett a közigazgatási területén őt terhelő, zöld területek fenntartási és ápolási munkálatai körében fennálló kötelezettségének, amely a jogellenesség fennálltát kizárja. A vele szerződő szolgáltató munkatársai a 2018. augusztus 31.napját megelőző feladatellátásuk során a **Név 1** Vár területén annak ellenőrzése során nem észleltek balesetveszélyes elváltozást, így a felperes által előadott 30 cm-es mélyedést sem. Megjegyezte ugyanakkor, hogy az egyes ellenőrzések időpontjai között a zöldterületek gondos és rendszeres fenntartásától függetlenül kisebb mélyedések könnyen keletkezhetnek anélkül, hogy arról a terület tulajdonosa rövid időn belül tudomást szerezne. A **Név 1** Vár környékén rendszeresen, napi szinten, több alkalommal történik kutyasétáltatás, így a területen gyorsan kialakulhatnak állati magatartásra visszavezethető mélyedések, amelyek olyan rendkívüli körülmények, amelyeket az alperes előre nem láthat. Alperes a felperes keresetében megjelölt mélyedést annak bejelentését követően azonnal elvárható gondossággal betemette.” (elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdés).
6. Az elsőfokú ítélet jogi indokolása tartalmazta, hogy „A törvényszék a felek egyező nyilatkozatai, valamint az alperes által becsatolt szolgáltatási szerződés tartalma alapján akként foglalt állást, hogy az alperes a burkolt és zöldterületek jó műszaki állapotának folyamatos fenntartása kötelezettségét előíró, az Étv. 54. § (1) bekezdésében rögzítetteknek eleget tett,

ekörben terhére mulasztás nem állapítható meg. A felperes is azt állította, hogy a füves terület gyönyörűen le volt vágva, illetve a növényzet miatt nem volt látható az egyensúlyvesztést okozó mélyedés." (elsőfokú ítélet 5. oldal (7) bekezdés)

„A lépcsősor betonanyaga, valamint a füves terület találkozása közötti folytonossági hiány keletkezése lehetséges időpontjának a bíróság azért nem tulajdonított jelentőséget, mert e vonatkozásban elfogadta azt az alperesi védekezést, mely szerint felróhatóság azért nem terheli, mert a mélyedés a felperes által is alátámasztottan nem volt látható a baleset pillanatában sem, ebből következően a karbantartás keretében korábbi intézkedés részéről nem volt elvárható." (elsőfokú ítélet 5. oldal (8) bekezdés)

A törvényszék az alperesnek a Ptk. 6:560. § (1) bekezdése szerint a balesetért fennálló felelősségét arra tekintettel állapította meg, hogy a biztonságos közlekedés érdekében az önkormányzat nem látta el a lépcsőt korláttal.

7. Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kizárólag annak indokolását támadta azzal, hogy az elsőfokú ítélet 3. oldal (1) és utolsó bekezdése, valamint az 5. oldal (7) és (8) bekezdése mellőzendő, mert a törvényszék alap nélkül fogadta el azt az alperesi védekezést, mely szerint az önkormányzatot nem terheli felróhatóság a lépcsősor tetejénél lévő mélyedés szabadon hagyásával kapcsolatban. Hivatkozott arra, hogy az alperes megsértette az 1997. évi LXXVIII. törvény 54. §-ában foglaltakat, valamint a Ptk. 6:518. §-át. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett, az alperes és a **Település 1** i Közszolgáltató Nonprofit Kft. között létrejött szerződés heti jelentést, közös ellenőrzést és felmérési naplót ír elő, ezekre azonban az alperes nem hivatkozott, ilyeneket nem csatolt, ezért arra a következtetésre kell jutni, hogy az alperes ezeket az iratokat nem is kérte számon a vele szerződő Nonprofit Kft-től.
8. Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta felül [2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdés], így a másodfokú eljárás tárgyát kizárólag az képezte, hogy az elsőfokú ítélet indokolásának a fellebbezésben megjelölt bekezdései mennyiben megalapozottak, helytállóak. A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos:
9. A Pp. 346. § (4) bekezdése szerint az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. Az elsőfokú bíróság az ítéletének 3. oldala (1) és utolsó bekezdésében helytállóan tüntette fel az alperes védekezését. A fellebbezésben írtaktól eltérően az elsőfokú ítélet indokolásának ez a része nem a törvényszék álláspontját tükrözi, az mindössze az alperesi nyilatkozatot, védekezést ismerteti, ebből következően az e vonatkozásban előterjesztett fellebbezési kérelem minden alapot nélkülöz.
10. A Pp. 170. § (2) bekezdés b) pontja úgy rendelkezik, hogy a keresetlevél érdemi részében fel kell tüntetni az érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján. A Pp. 7. § (1) bekezdés 8. pontja szerint a jogalap az az anyagi jogi jogszabályi rendelkezés, amely az alanyi jogot közvetlenül keletkeztető tényeket meghatározza és annak alapján az igény támasztására feljogosít. A jogalapot a felperes vagy az anyagi jogszabályhely megjelölésével, vagy úgy tüntetheti fel, hogy az anyagi jogi jogszabályi rendelkezési tartalom abból egyértelműen azonosítható. A Pp. általi beazonosíthatóság azt jelenti, hogy a jogot a maximális egyediség szintjén kell beazonosítani, ami lehetővé teszi az összes többi jogtól való megkülönböztetését [Wopera Zsuzsa (szerk.): Kommentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX.

törvényhez Magyar Közlöny, Budapest, 2017, 349 oldal, Wopera Zsuzsa (szerk.): Kommentár a polgári perrendtartáshoz Wolters Kluwer Hungary, Budapest, 2019. 405. oldal]. A fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel az ítéletábra a jelen eljárásban azt nem vizsgálta, hogy a Ptk. 6:560. §-ára a felperes hivatkozott-e kereseti kérelme jogalapjaként. Erre irányuló fellebbezési kérelem és ellenkérelem hiányában tényként fogadta el, hogy a felek jogvitájának eldöntése során a törvényszék az alperes felelősségét a Ptk. 6:560. § (1) bekezdés keretein belül vizsgálta.

11. Az elsőfokú ítélet indokolásában felhívott Ptk 6:560.§ (1) bekezdés az épület tulajdonosának kártérítési felelősségét szabályozza. A Ptk. 8:1. § (6) bekezdése szerint a Ptk. épületekre vonatkozó rendelkezéseit más építményekre is megfelelően alkalmazni kell. Az építmény fogalmát az Étv. 2. § 8. pontja definiálja. ezek szerint építmény az építési tevékenységgel létrehozott, illetve késztermékként az építési helyszínre szállított, - rendeltetésére, szerkezeti megoldására, anyagára, készültségi fokára és kiterjedésére tekintet nélkül - minden olyan helyhez kötött műszaki alkotás, amely a terepszint, a víz vagy az azok alatti talaj, illetve azok feletti légtér megváltoztatásával, beépítésével jön létre (az építmény az épület és műtárgy gyűjtőfogalma). Az építmény tehát vagy épület, vagy pedig műtárgy [Fuglinszky Ádám: Kártérítési jog HVG Lap-és Könyvkiadó Kft., Budapest 2015. 671. oldal]. Az Étv 2. § 10. pontja szerint épület a jellemzően emberi tartózkodás céljára szolgáló építmény, amely szerkezeteivel részben vagy egészben teret, helyiséget vagy ezek együttesét zárja körül meghatározott rendeltetés vagy rendeltetésével összefüggő tevékenység, avagy rendszeres munkavégzés, illetve tárolás céljából. A Ptk. 6:560. § (1) bekezdése alóli kimentésnek két konjunktív feltétele van: a tulajdonosnak nem csak azt kell tudnia bizonyítani, hogy az építkezés és karbantartás során nem járt el felróhatóan, hanem azt is, hogy az építkezésre és a karbantartásra vonatkozó szabályokat „nem sértették meg”. E kitétel általános alanyából következően a kártérítési felelősség alóli mentesüléshez az szükséges, hogy a tulajdonos bizonyítsa: az építkezésre és karbantartásra vonatkozó szabályokat senki sem sértette meg [Fuglinszky Ádám: Kártérítési jog HVG Lap-és Könyvkiadó Kft., Budapest 2015. 680. oldal].
12. A fentiek szerint a Ptk. 6:560.§ (1) bekezdés szerinti felelősség alóli mentesülés szűkebb körben lehetséges, mint a keresetlevélben és a fellebbezésben meghivatkozott 6:518. § (1) bekezdése szerinti általános deliktualis felelősség alóli mentesülés. A Ptk. 6:519.§ a deliktualis felelősség alóli mentesüléshez elegendő, ha a károkozó azt bizonyítja, a saját magatartása nem volt felróható. A felróhatóság objektív, tipizált mércéje az adott helyzetben általában elvárható magatartás.
13. Az ítéletábra álláspontja szerint a lépcső előtti zöldterület nem feleltethető meg az Étv. épület illetve építmény fogalmának, ezért az alperesi felelősség a zöldterületen kialakul mélyedéssel kapcsolatban nem az elsőfokú ítéletben felhívott Ptk. 6:560. §, hanem a Ptk. 6:518. § és 6:519. § alapján vizsgálendő.
14. Az alperes érdemi ellenkérelmében az Étv. 54. §-ára és a Ptk. 6:519. §-ára alapítottnan állította, hogy részéről jogellenes károkozás nem állapítható meg, mert a jogszabályból folyó kötelezettségének eleget tett. Az alperes a védekezését így többek között arra alapította, hogy az általános felróhatósági mérce szerint mentesül a kárfelelősség alól. Ennek alátámasztásaként csatolta a **Település 1i** Közszolgáltató Nonprofit Kft.-vel kötött Szolgáltatási szerződést a városüzemeltetési feladatok ellátására. A szerződés I. számú zöldterület fenntartási feladatok címét viselő fejezetében a Nonprofit Kft. feladatává teszi, **Település 1** közigazgatási területén a szerződés jelen fejezetében meghatározott területen, gyakorisággal és módon zöldterületek

fenntartási és ápolási munkálatainak elvégzését, valamint **Település 1** közigazgatási területén a 2.1. pontba tartozó feladatokon kívüli, jelen fejezet 8. számú mellékletében felsorolt opcionális, esetileg megrendelésre kerülő munkálatok elvégzését (a szolgáltatási szerződés I. számú fejezetének 2.1. és 2.2. pontja). A szerződés 1/a. mellékletének 6. pontja a Nonprofit Kft. feladataként tartalmazza a nem szilárd burkolatok - murva, kőlap, díszburkolat (ha hézagait kell kapálni), gyöngykavics, zúzottkő, salak fenntartását, az 1.b. melléklet 1. pontja a gyepfelületek fenntartása során ugyancsak a Nonprofit Kft. feladatává teszi a fűfelület és a mellette lévő burkolat találkozásánál a fűfelület szélének szabályos formában történő levágását.

15. Az ítélet tábla álláspontja szerint az alperes a kimentés körében a Ptk. 6:519. § -a szerinti rá háruló bizonyítási kötelezettségnek a szerződés csatolásával és annak a körülménynek a figyelembevételével, hogy a balesetet megelőzően a fűnyírás tényét a felperes maga sem vitatta, nem tett eleget. Az adott helyzetben általában elvárható magatartás mércéje nem minden jogalany esetében egyforma: más az elvárható magatartás a szervezeti jogalanyokkal szemben, más a szakmai tevékenységet végző és más a laikus személyekkel szemben. A szervezeti jogalanyokkal - így az alperessel - szemben az adott helyzetben általában elvárható magatartás mércéje magasabb, mint a természetes személyek esetén. A szervezeti jogalanynak nem elegendő azt bizonyítania, hogy általánosságban akár maga, akár szerződéses partnere karbantartási, állagmegóvási feladatokat végzett: azt is igazolnia kell, hogy a baleset helyszínén megtett mindent annak érdekében, hogy veszélyhelyzet ne keletkezzen, illetve megszűnjön (BH1996.34.). Ebből következően a deliktális kárfelelősség alóli mentesüléshez a perbeli esetben az önkormányzatnak nem elegendő arra hivatkoznia, hogy a zöldterület karbantartása tárgyában szerződést kötött, és a vele szerződő vállalkozás a szerződés keretei között bizonyos feladatokat (fűnyírás) elvégzett. Bizonyítania kell azt is, hogy a tőle elvárható módon a szerződés gondos teljesítését ellenőrizte, és a balesetet előidéző mélyedés a karbantartási feladatok ellátása és azok ellenőrzése ellenére sem volt észlelhető és megszüntethető a balesetet megelőzően. Miután az alperes e kötelezettségének nem tett eleget, a lépcsősor tetején a balesetet kiváltó mélyedés szabadon hagyásáért a Ptk. 6:518.§ és 6:519.§ alapján felel.
16. Az elsőfokú eljárásban a felperes nem hivatkozott a fellebbezésében megjelölt 1997. évi LXVIII. törvény 54. §-ára, a keresetlevelében mindössze a Oték-ot jelölte meg a Ptk. mellett kérelme jogalapjaként. A 253/1997. (XII.20.) Kormányrendelet (Oték.) azonban nem azonos az 1997. évi LXXVIII. törvénnyel (Étv.). Erre figyelemmel az elsőfokú eljárásban elő sem terjesztett jogalapra hivatkozással a felperes eredménnyel nem kérheti az elsőfokú ítélet indokolásának kijavítását.
17. Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletének támadott indokolását a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta. A feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes személyes költségmentessége és az alperes személyes illetékmentessége [1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés b) pont] folytán a Pp. 364. § és a Pp. 102.. § (1) és (6) bekezdése alapján az állam viseli. A másodfokú eljárásban a felperes költségfelszámítással nem élt, az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, költségfelszámítással ugyancsak nem élt, így a felek felmerült perköltségének viselése tárgyában rendelkezni nem kellett.

Győr, 2020. április 30.

Dr. Zámbo Tamás sk. . Szalay Róbert sk. . Szabó Péter sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró